

lige, der har det overordnede ansvar, og som både opstiller kvalitetskrav og kontrollerer, at den service, der leveres, lever op til de aftaler, man har indgået.

Hvis disse grundvilkår bliver overholdt, ser CD ikke noget til hinder for, at kommunerne også kan vælge at lade privatansatte sygeplejersker udføre den vederlagsfri hjemmesygepleje efter lægehenvi- sning. Selve ordningen med gratis hjemmesygepleje skal der selvfølgelig ikke ændres ved.

I sidste folketingsssamling var CD medfor- slagsstiller på et lignede beslutningsforslag, der var en genfremsættelse fra 1996. De to forslag drejede sig dog kun om en forsøgsordning. Ved førstebehandlingen i 1998 omtalte CD's ordfører den meget stærke faglige kodeks, som netop sygeplejerskerne har, og som næsten udgør en slags kvalitetsgaranti for det arbejde, de udfører. Sygeplejersker går ikke på kompromis, så kvaliteten behøver ingen være nervøs for. Det vil jeg gerne gentage her i dag, og jeg kan hermed give CD's støtte til lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi principielt ikke noget imod, at private virksomheder udfører opgaver for det offentlige. Når kontrol, ansvar og kvalitet er defineret, og det politiske ansvar er placeret, jamen så har vi ikke noget principielt imod det, og det sker også i dag på en lang række områder.

Men vi må erkende på det her område, at der er praktiske problemer ved at give private hjemmesygeplejersker mulighed for at udføre opgaverne, og det er primært løndannelsen, jeg tænker på. Ved at åbne for privatansatte også i hjemmesygeplejen risikerer vi, at der skabes et utilsigtet lønpres.

Med den mangel på sygeplejersker, der for øjeblikket eksisterer, risikerer vi, at potentielle gevinster bliver ædt op af lønstigninger i stedet for at komme den enkelte patient til gode, og det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, vil jeg sige noget om Enhedslistens holdning til lovforslaget:

Forslaget går ud på at udvide mulighederne for at udlicitere omsorgen for mennesker, der har brug for hjælp. Ikke mindst på ældreområdet har tilhængerne af udlicitering, lige fra

SF-borgmesteren i Vejle til Venstreborgmestrene i Nordsjælland, ønsket flere muligheder for at udbyde opgaverne, herunder kunne udbyde både hjemmehjælp og hjemmesygepleje. Det er vi imod, og vi synes slet ikke, at omsorg og hjælp til syge og ældre skal laves om i overensstemmelse med regeringens politik om samlede erhvervsfremmeinitiativer, som det siges i bemærkningerne til forslaget.

Vores afvisning af forslaget skal dog ikke forstås som en tilkendegivelse af, at der ikke kan være brug for forbedringer af omsorgen for ældre og syge, tværtimod. Der er mange steder brug for flere hænder og en anden organisering af arbejdet, og ikke mindst af hensyn til det sidste – en bedre organisering af den offentlige hjælp til mennesker, der har brug for hjælp – er det her forslag præcis den forkerte vej at gå. Der er brug for en langt højere grad af helhedsorientering i den hjælp, der ydes, der er brug for, at man hurtigt og smidigt kan tilpasse hjælpen til det konkrete behov, herunder fleksibelt at kunne trække på alle offentlige tilbud.

Når en del af hjælpen privatiseres, bliver der sat mure ned igennem de samlede tilbud til borgerne, og hele tiden vil det privatiserede selskab holde fast i flest mulige opgaver – sådan er privat foretagsomhed jo – og dermed modarbejde den fleksibilitet og helhed, der kan være i en veldrevet kommune, hvor det altid er behovet og mennesket, der står i centrum, og ikke aktionærhensyn om at tjene penge, som det er efter markedøkonomiens principper i et veldrevet privat firma.

Derfor er vi altså imod forslaget; det går den gale vej.

Tove Videbæk (KRF):

Da jeg læste dette lovforslag, skrev jeg med det samme spontant på det: Ja, selvfølgelig. Lovforslaget vil nemlig give ældre medborgere større indflydelse på og selvbestemmelse over den pleje, som de har fået henvisning til af en læge.

Når ældre får større valgfrihed vedrørende plejen, vil det mindske den følelse af klientgørelse og afmagt, som mange ældre føler i dag, og de vil i mindre grad føle sig som brikker, der skal passes ind i budgetrammer eller arbejds- skemaer, og som sociale myndigheder kan flytte rundt på efter forgodtbefindende. Respekt ville være et godt nøglebegreb i denne ældrepleje.

Ældre er bl.a. elskede bedsteforældre, mennesker, der fortjener en langt mere respektfuld